

rende Nation. 3) Sluttelig bestemmes, at Loven bortfalder den 1. Januar 1916, hvis den ikke forinden er ophævet ved kgl. Anordning.

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag lød saaledes: 1) Med Bøde, dog ikke under 500 Kr., eller Fængsel (altsaa samme Straf som efter den vedtagne Lov) straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, den, der offentlig i Skrift eller Tale uden Føje fremsætter Udtalelser, der er egnede til i Ind- eller Udland at vække Tvivl om, at den danske Stats Anliggender varetages med den Upartiskhed, som en ubetinget og ligelig neutral Holdning overfor de krigsførende Magter kræver. Maa Overtrædelsen antages alene at skyldes Mangel paa tilbørlig Agtpaaagivenhed, kan Bøden sættes lavere, dog ikke under 100 Kr. 2) Med samme Straf anses den, der offentlig i Skrift eller Tale paa en saadan Maade, at deraf kan opstaa Skade eller Ulempe for den danske Stat, tilskynder til, at de af Neutraliteten følgende Hensyn krænkes af danske Statsmyndigheder eller Borgere. 3) Endelig havde Forslaget samme Slutningsbestemmelse som den ovenfor angivne, dog at der stod 1. November 1916 og ikke 1. Januar 1916. — Lovforslaget ledsagedes af følgende Bemærkninger: „Da den bestaaende Lovgivning er utilstrækkelig til at hindre, at der her i Landet offentlig skrives og tales om vore handelspolitiske og andre Forhold til Udlandet paa en Maade, der er skadelig for Staten under den nuværende Krigssituation, har Ministeriet anset det for nødvendigt at forelægge ovenstaaende midlertidige Lovforslag“. — „Hensigten med Lovforslaget er“, udtalte Justitsministeren ved Lovforslagets Fremsættelse, „at paalægge den, som ytrer sig offentligt her i Landet, Hensyn til den Politik, som i Gaar ved en enstemmig Vedtagelse blev fastslaaet i Folketinget som den danske Stats Politik i de nuværende internationale Forviklinger, den ubetingede og til alle Sider ligelige Neutralitet“ (se ovfr. pag. 24). — Ved 1ste Behandling blev Nødvendigheden af en Foranstaltning som den foreslaaede fremhævet saavel af Justitsministeren som af Udenrigsministeren.

Den ændrede Affattelse fik Lovforslaget i *Landstinget*. Den af dettes Udvalg afgivne Betænkning begynder med følgende Udtalelse: „De Oplysninger, der har været meddelte Udvalget til Begrundelse af det foreliggende Forslag, har ikke hos Fler-tallet af Udvalgets Medlemmer været overbevisende om Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af at lovgive paa dette Omraade. Naar *Udvalget* desuagtet anbefaler at fremme Sagen“ — et *Mindretal* (Højre) dog med et enkelt Underændringsforslag vedrørende Reglen under Nr. 2 — „sker det for de fleste Medlemmers Vedkommende kun efter indtrængende